

عنوان مقاله:

سنگ نگاری و کانی نگاری بخش شمالی آمفیبولیت های علم کندی واقع در شمال غرب ماهنشان، زنجان

محل انتشار:

بیست و نهمین همایش بلورشناسی و کانی شناسی ایران (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسندگان:

مریم نجفی - گروه زمین شناسی، دانشکده علوم، دانشگاه زنجان

جواد ایزدیار - گروه زمین شناسی، دانشکده علوم، دانشگاه زنجان

علی حاج ابوالفتح - گروه زمین شناسی، دانشکده علوم، دانشگاه زنجان

خلاصه مقاله:

آمفیبولیتها در شمال غربی شهرستان ماهنشان در شمال و جنوب روستای علم کندی گسترش زیادی دارند. در بخش شمالی، قدیمی ترین واحد شیبست های کار است که در ادامه آن مرمهرای جان گوتاران و سپس واحد گنیسی قرار دارد که به صورت تدریجی به واحد آمفیبولیتی تبدیل می شود. این واحد تناوبی از آمفیبولیت و آمفیبول شیبست با میان لایه های از مرمر دولومیتی و لنزهای سرپانتینی می باشد. برداشت صحرایی نشان می دهد که روندهای عمومی شیبستوزینه به صورت شمال غرب - جنوب شرق تا شمالی - جنوبی باشیبی به سمت شمال و شرق میباشند. بر اساس مطالعات سنگ نگاری انجام گرفته، آمفیبولیت های بخش شمالی به سه گروه گارنت آمفیبولیت، کوارتز آمفیبولیت و آمفیبولیت تقسیم می شوند. شواهد فابریکی نشانه میدهد که دو مرحله دگرگونی در آمفیبولیت های علم کندی قابل تشخیص است. مرحله اول باوجود پویی کیلوبلاستهای گارنت، پلاژیوکلاز و هورنبلند با ادخالهای مایل نسبت به شیبستوزینه خارجی و پورفیرو بلاستهای پلاژیوکلاز با ماکل پلی سنتتیک مایل به شیبستوزینه خارجی تعیین می گردد. مرحله دوم دگرگونی با فابریک تابیده و حاشیه فشارشی اطراف پورفیرو بلاست های گارنت، پلاژیوکلاز و هورنبلند متشکل از اپیدوت، کلریت و اکتینولیت مشخص می شود. شیبستوزینه خارجی نیز متشکل از عموماً آمفیبول های اکتینولیتی و پلاژیوکلاز و مقادیر کمتر اپیدوت و کلریت می باشد. مقایسه این شواهد فابریکی با نتایج سایر مطالعات در منطقه نشان می دهد که مراحل دگرگونی ثبت شده در بخش شمالی آمفیبولیت های علم کندی یک الگوی ساعت گرداست که عموماً در مناطق برخوردی مشاهده میشود.

کلمات کلیدی:

آمفیبولیت، علم کندی، ماهنشان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1421823>

